

**اظهار نظر کارشناسی درباره طرح:
اصلاح جزء (۳) بند (ب) ماده (۱۰۶) قانون برنامه
پنج ساله هفتم پیشرفت جمهوری اسلامی ایران**

مرکز پژوهش‌ها
مجلس شورای اسلامی

شماره مسلسل: ۲۰۶۵۲

کد موضوعی: ۲۹۰

دوره دوازدهم - سال اول

ثبت: ۲۹۶

عنوان گزارش: اظهارنظر کارشناسی درباره طرح: اصلاح جزء (۳) بند (ب) ماده (۱۰۶) قانون برنامه پنج‌ساله هفتم پیشرفت جمهوری اسلامی ایران

نام دفتر: مطالعات مدیریت (گروه منابع انسانی و امور استخدامی)

نوع گزارش: طرح/لایحه ■، نظارتی □، راهبردی □، پیش نویس قانونی □

تهیه و تدوین کننده: سیدمجتبی شهرآئینی

همکار: احمد قلی پور (دفتر مطالعات مدیریت)

ناظران علمی: مهدی عبدالحمید، حسین اصلی پور

ناظر علمی خارج از مرکز: مسعود بنافی (عضو هیئت علمی دانشکده حکمرانی دانشگاه تهران)

اظهارنظرکنندگان: محمدعلی اشراقی جزی، حسین محمدی احمدآبادی (دفتر مطالعات حقوقی)،

محمد مهدی جعفری (دفتر مطالعات بخش عمومی)

مدیر مطالعه: سیدمجتبی شهرآئینی

صفحه آرا: ساجده زارع مرزی

ویراستار ادبی: ناهید عطاردی

واژه‌های کلیدی:

۱. فوق‌العاده خاص

۲. شهرداری‌ها

۳. برنامه هفتم پیشرفت

۴. دستگاه‌های اجرایی

۵. نهادهای عمومی غیردولتی

تاریخ شروع مطالعه: ۱۴۰۴/۲/۳

تاریخ انتشار: ۱۴۰۴/۲/۶

به نام خدا

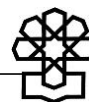
فهرست مطالب

۱	چکیده.....
۱	خلاصه مدیریتی.....
۴	۱. مقدمه.....
۴	۲. پیشینه.....
۴	۱-۲. سوابق مطالعاتی در مرکز پژوهش‌های مجلس.....
۵	۲-۲. سوابق تقنینی.....
۶	۳. ارزیابی طرح.....
۱۰	۴. جمع‌بندی.....
۱۲	منابع و مآخذ.....

فهرست جداول

۵	جدول ۱. سوابق مطالعات و پژوهش‌ها.....
۵	جدول ۲. سوابق تقنینی.....

اظهار نظر کارشناسی درباره طرح:
اصلاح جزء (۳) بند (ب) ماده (۱۰۶) قانون برنامه پنج‌ساله
هفتم پیشرفت جمهوری اسلامی ایران

چکیده

براساس جزء (۳) بند (ب) ماده (۱۰۶) [قانون برنامه هفتم پیشرفت](#)، دولت مجاز شده نسبت به وضع فوق‌العاده خاص مشمول کسور برای کارکنان دستگاه‌های اجرایی اقدام قانونی به عمل آورد. این در حالی است که براساس بند (پ) ماده (۱) قانون مذکور، تعریف دستگاه اجرایی در این قانون شامل عمده دستگاه‌های اجرایی خارج از قوه مجریه نظیر نهادهای عمومی غیردولتی نمی‌شود. براین اساس طرح حاضر درصدد تسری حکم این جزء به نهادهای عمومی غیردولتی از جمله شهرداری‌ها است. با توجه به اینکه از منظر اهداف قانون‌گذار از وضع این فوق‌العاده خاص (عدالت در پرداخت‌ها، نگاه‌داشت و ارتقای بهره‌وری، انگیزه و کیفیت سرمایه انسانی و تقویت امور حاکمیتی) تفاوتی بین دستگاه‌های اجرایی مشمول و غیرمشمول وجود ندارد، بنابراین کلیات طرح حاضر مبنی بر گسترش دامنه مشمول جزء (۳) بند (ب) ماده (۱۰۶) [قانون برنامه هفتم پیشرفت](#) مشروط به اعمال اصلاحات پیشنهادی مورد تایید است. این در حالی است که متن حکم جزء مذکور از منظرهای مختلفی نظیر تعیین ضوابط و سقف این فوق‌العاده خاص، دامنه تاثیرگذاری آن در سایر اقلام پرداخت و سازوکار گزارش‌دهی اجرای آن، نیازمند تدقیق و تکمیل است. براین اساس در گزارش حاضر پیشنهادهای به‌منظور رفع نواقص مذکور ارائه شده است.

خلاصه مدیریتی

مسئله اصلی

به‌موجب جزء (۳) بند (ب) ماده (۱۰۶) [قانون برنامه هفتم پیشرفت](#)، دولت مجاز شده نسبت به وضع فوق‌العاده خاص مشمول کسور اقدام قانونی به عمل آورد. همچنین در بند (پ) ماده (۱) این قانون، برخلاف ماده (۵) [قانون مدیریت خدمات کشوری](#)، دستگاه‌های اجرایی به‌عنوان وزارتخانه‌ها، مؤسسات دولتی زیرمجموعه قوه مجریه و شرکت‌های دولتی موضوع ماده (۴) قانون محاسبات عمومی کشور و موضوع ماده (۴) [قانون مدیریت خدمات کشوری](#) تعریف شده‌اند. براین اساس عمده دستگاه‌های اجرایی خارج از قوه مجریه، مشمول فوق‌العاده خاص موضوع این جزء نمی‌شوند. دراین راستا طرح اصلاح جزء (۳) بند (ب) ماده (۱۰۶) [قانون برنامه پنج‌ساله هفتم پیشرفت](#) جمهوری اسلامی ایران، درصدد تسری حکم این جزء به نهادهای عمومی غیردولتی از جمله شهرداری‌ها است.

نقاط قوت و ضعف طرح

براساس صدر ماده (۱۰۶) [قانون برنامه هفتم پیشرفت](#) و جزء (۳) بند (ب) این ماده، اهداف و مقاصد ناظر بر وضع فوق‌العاده خاص موردنظر به شرح ذیل است.

- ارتقای بهره‌وری سرمایه انسانی
- افزایش انگیزه کارکنان دولت برای ارائه خدمات کیفی
- توسعه کیفی کارکنان
- عدالت در پرداخت‌ها
- افزایش بهره‌وری نیروی انسانی
- نگهداشت نیروی انسانی
- تقویت امور حاکمیتی و نظارتی

براین اساس، به نظر می‌رسد اهداف و مقاصد ناظر بر وضع این فوق‌العاده خاص با دامنه شمول درنظر گرفته شده برای آن، تطابق و هماهنگی نداشته و اهداف و مقاصد مذکور درخصوص سایر دستگاه‌های اجرایی موضوع ماده (۵) [قانون مدیریت خدمات کشوری](#) نیز صادق است. بنابراین از منظر اهداف قانون‌گذار از وضع این فوق‌العاده خاص تفاوتی بین دستگاه‌های اجرایی مشمول و غیرمشمول وجود نداشته و کلیات طرح حاضر درخصوص تسری فوق‌العاده خاص موضوع این جزء به سایر دستگاه‌های اجرایی موضوع ماده (۵) [قانون مدیریت خدمات کشوری](#) مشروط به اعمال اصلاحات پیشنهادی مورد تایید است.

مبتنی بر توضیحات مذکور مهمترین نقطه قوت طرح حاضر، رفع تبعیض بین دستگاه‌های اجرایی مشمول و غیرمشمول جزء (۳) بند (ب) ماده (۱۰۶) [قانون برنامه هفتم پیشرفت](#) و ارتقای هماهنگی بین اهداف و حکم مندرج در این جزء است. همچنین اهم نقاط ضعف این طرح معطوف بر کم‌توجهی به سایر اصلاحات موردنیاز در حکم این جزء نظیر ضرورت تعیین ضوابط و سقف این فوق‌العاده خاص، تدقیق دامنه تاثیرگذاری آن در سایر اقلام پرداخت و مشخص کردن سازوکار گزارش‌دهی اجرای آن است.

پیشنهادات مرکز پژوهش‌ها

تجارب گذشته در واگذاری اختیارات گسترده به دولت‌ها درخصوص وضع فوق‌العاده خاص نشان می‌دهد اختیارات مذکور بدون تعیین سقف و ضوابط دقیق می‌تواند به عاملی برای تبعیض، بی‌عدالتی و عدم شفافیت در پرداخت‌ها مبدل گردد. همچنین با توجه به این که حکم مندرج در این جزء، موجد حق و تکلیف است، بنابراین عدم تعیین حدود و ثغور و ضوابط پرداخت آن می‌تواند مغایر اصل هشتاد و پنجم [قانون اساسی](#) مبنی بر قانمیت سمت نمایندگی به شخص

نماینده و عدم قابلیت واگذاری آن به دیگری ارزیابی شود.^۱ براین اساس با توجه به ضرورت در نظر گرفتن سقف مشخصی برای فوق العاده خاص موضوع این جزء، پیشنهاد می شود عبارت ذیل به طرح حاضر الحاق شود.

عبارت «حداکثر به میزان ۲۰۰۰۰ امتیاز برای کارمندان مشمول قانون مدیریت خدمات کشوری و معادل ریالی امتیاز مذکور برای سایر مشمولان این جزء» پس از عبارت «فوق العاده خاص مشمول کسور» اضافه می شود.

عدم تعیین دامنه تاثیرگذاری این فوق العاده خاص در سایر مولفه ها و اقلام نظام پرداخت دستگاه های اجرایی موجب بروز ابهام و شکل گیری تفاسیر گوناگون در این خصوص می شود و از این رو مغایر جزء (۳) بند نهم سیاست های کلی نظام قانون گذاری مبنی بر شفافیت و عدم ابهام در قانون گذاری و قانون نویسی است. براین اساس پیشنهاد می شود عبارت ذیل به عنوان یک تبصره به جزء (۳) بند (ب) ماده (۱۰۶) قانون برنامه هفتم پیشرفت الحاق گردد.

تبصره - فوق العاده خاص موضوع این جزء صرفاً در محاسبه حقوق بازنشستگی، پاداش پایان خدمت و ذخیره مرخصی استحقاقی در زمان بازنشستگی قابل محاسبه است.

با توجه به اختیارات مهم و گسترده ای که در حکم جزء (۳) بند (ب) ماده (۱۰۶) قانون برنامه هفتم پیشرفت به دولت داده شده و همچنین وجود احتمال اجرای این حکم در قالب تصویب نامه های محرمانه توسط هیات وزیران، ضروری است عملکرد دولت در اجرای جزء مذکور مورد نظارت دقیق مجلس شورای اسلامی قرار گیرد. براین اساس پیشنهاد می شود عبارت ذیل در قالب یک تبصره به جزء مذکور الحاق گردد.

تبصره - سازمان اداری و استخدامی کشور مکلف است گزارش عملکرد این جزء را مشتمل بر دستگاه های اجرایی برخوردار از این فوق العاده خاص و میزان فوق العاده مذکور هر یک از آنها را هر شش ماه یک بار به کمیسیون های اجتماعی و برنامه، بودجه و محاسبات و معاونت نظارت مجلس شورای اسلامی ارسال نماید.

شهرداری ها یکی از دستگاه های اجرایی موضوع ماده (۵) قانون مدیریت خدمات کشوری محسوب می شوند. بنابراین در ماده واحده طرح حاضر ذکر عبارت «شهرداری ها» پس از عبارت «موضوع ماده (۵) قانون مدیریت خدمات کشوری» زائد بوده و مغایر جزء (۴) بند نهم سیاست های کلی نظام قانون گذاری مبنی بر استحکام در ادبیات و اصطلاحات حقوقی در قانون گذاری و قانون نویسی ارزیابی می شود. براین اساس پیشنهاد می شود عبارت «شهرداری ها» از ماده واحده این طرح حذف گردد.

۱. هر چند شورای محترم نگهبان در بررسی مصوبه مجلس شورای اسلامی در خصوص لایحه برنامه هفتم توسعه، حکم مذکور را مغایر اصل هشتماد و پنجم قانون اساسی نشناخته است، اما به نظر می رسد با توجه به توضیحات یادشده، این حکم دارای ابهام و مغایر اصل مزبور است.

۱. مقدمه

کارآمدی سرمایه انسانی دولت و عدالت‌محوری در نظام جبران خدمات کارکنان بخش عمومی یکی از ملزومات اساسی تحقق نظام اداری صحیح و رفع تبعیضات ناروا، موضوع بند دهم اصل سوم [قانون اساسی](#)، محسوب شده و نقش مهمی در کارآمدی و ارتقای بهره‌وری و عملکرد بخش عمومی برعهده دارد [۱]. همچنین در بند ششم سیاست‌های کلی نظام اداری^۱ بر رعایت عدالت در نظام پرداخت و جبران خدمات تاکید شده است. براین اساس قانون‌گذار در جزء (۳) بند (ب) ماده (۱۰۶) [قانون برنامه پنج‌ساله هفتم پیشرفت جمهوری اسلامی ایران](#)، به منظور ارتقای بهره‌وری سرمایه انسانی، افزایش انگیزه کارکنان دولت برای ارائه خدمات کیفی، توسعه کیفی کارکنان، عدالت در پرداخت‌ها، افزایش بهره‌وری و نگهداشت نیروی انسانی در دستگاه‌های اجرایی و نیز تقویت امور حاکمیتی و نظارتی، دولت را مجاز نموده نسبت به وضع فوق‌العاده خاص مشمول کسور اقدام قانونی به عمل آورد. این در حالی است که با توجه به تعریف دستگاه اجرایی در بند (پ) ماده (۱) [قانون برنامه هفتم پیشرفت](#)^۲، بسیاری از دستگاه‌های اجرایی خارج از قوه مجریه، مشمول حکم مندرج در جزء (۳) بند (ب) ماده (۱۰۶) قانون مذکور نمی‌شوند. دراین راستا طرح اصلاح جزء (۳) بند (ب) ماده (۱۰۶) [قانون برنامه پنج‌ساله هفتم پیشرفت جمهوری اسلامی ایران](#)، درصدد تسری حکم این جزء به نهادهای عمومی غیردولتی از جمله شهرداری‌ها^۳ است. براین اساس در گزارش حاضر پس از مرور پیشینه مطالعاتی و تقنینی این موضوع به ارزیابی کارشناسی طرح مذکور پرداخته می‌شود.

۲. پیشینه

۱-۲. سوابق مطالعاتی در مرکز پژوهش‌های مجلس

مرکز پژوهش‌های مجلس در گزارش‌های متعددی به تحلیل و بررسی امتیازات و فوق‌العاده‌های خاص و ویژه در نظام جبران خدمت کارکنان بخش عمومی و همچنین امور اداری و استخدامی شهرداری‌های کشور پرداخته است. دراین راستا در جدول ۱ پیشینه برخی از پژوهش‌ها و مطالعات انجام شده دراین حوزه مطرح شده است.

۱. رعایت عدالت در نظام پرداخت و جبران خدمات با تأکید بر عملکرد، توانمندی، جایگاه و ویژگی‌های شغل و شاغل و تأمین حداقل معیشت با توجه به شرایط اقتصادی و اجتماعی.
 ۲. دستگاه‌های اجرایی: وزارتخانه‌ها، مؤسسات دولتی زیرمجموعه قوه مجریه و شرکت‌های دولتی موضوع ماده (۴) قانون محاسبات عمومی کشور ۱/۶/۱۳۶۶ و موضوع ماده (۴) قانون مدیریت خدمات کشوری مصوب ۸/۷/۱۳۸۶.
 ۳. شهرداری‌های کشور به‌عنوان یکی از مهمترین نهادهای عمومی غیردولتی و ارائه‌دهنده طیف وسیع و متنوعی از خدمات عمومی به شهروندان، در چند دهه اخیر تغییر و تحولات زیادی را در زمینه قوانین و مقررات حوزه اداری و استخدامی تجربه کرده‌اند [۲] که آخرین مورد آن بند (ز) ماده (۸۵) قانون برنامه هفتم پیشرفت مبنی بر لزوم تصویب نظام جامع مدیریت منابع انسانی شهرداری‌ها (به استثنای شهرداری تهران) توسط هیات وزیران است.

جدول ۱. سوابق مطالعات و پژوهش‌ها

ردیف	عنوان گزارش	پژوهشگران	سال انتشار	شماره مسلسل	نام دفتر
۱	اظهار نظر کارشناسی درباره: «طرح تسری فوق‌العاده خاص کارمندان سازمان زندان‌ها و اقدامات تأمینی و تربیتی کشور به کارکنان اداری قوه قضائیه»	سیدمجتبی شهرآئینی	۱۴۰۰	۱۷۶۳۷	مطالعات مدیریت
۲	اظهار نظر کارشناسی درباره: «طرح تسری قانون مدیریت خدمات کشوری به شهرداری‌ها»	سیدمجتبی شهرآئینی	۱۴۰۰	۱۷۵۸۰	مطالعات مدیریت
۳	بررسی لایحه بودجه سال ۱۴۰۴ کل کشور (۱۲): موضوع تبصره (۱۲) حقوق و دستمزد	سیدمجتبی شهرآئینی	۱۴۰۳	۲۰۱۹۹	مطالعات مدیریت
۴	اظهار نظر کارشناسی درباره: «طرح تسری قانون فوق‌العاده خاص کارمندان سازمان‌های پزشکی قانونی و انتقال خون به کارمندان سازمان آموزش فنی و حرفه‌ای»	-	۱۳۹۲	۱۳۹۰۵	مطالعات بخش عمومی
۵	اظهار نظر کارشناسی درباره: «طرح تسری قانون فوق‌العاده خاص کارمندان سازمان‌های پزشکی قانونی کشور و انتقال خون ایران به کارکنان سازمان بهزیستی کشور»	-	۱۳۹۱	۱۲۷۱۷-۱	مطالعات برنامه و بودجه
۷	اظهار نظر کارشناسی درباره: «طرح تسری قانون فوق‌العاده خاص کارکنان سازمان‌های پزشکی قانونی کشور و انتقال خون ایران به کارکنان مؤسسه تحقیقات واکسن و سرم‌سازی رازی»	محمد رضا مالکی	۱۳۹۱	۱۲۷۷۸	مطالعات برنامه و بودجه
۸	اظهار نظر کارشناسی درباره: «طرح فوق‌العاده خاص پرسنل سازمان پزشکی قانونی»	محمد رضا مالکی، احمد مرکزالمیری	۱۳۸۹	۱۰۶۷۱	مطالعات برنامه و بودجه

مأخذ: یافته‌های تحقیق.

۲-۲. سوابق تقنینی

در جدول ۲ پیشینه قوانین و مقررات در خصوص فوق‌العاده‌های خاص و نظام اداری و استخدامی شهرداری‌ها مطرح شده است.

جدول ۲. سوابق تقنینی

ردیف	نام قانون	تاریخ تصویب	شماره ماده
۱	قانون مدیریت خدمات کشوری	۱۳۸۶	۶۸
۲	قانون نظام هماهنگ پرداخت کارکنان دولت	۱۳۷۰	۶
۳	قانون برنامه پنج‌ساله هفتم پیشرفت جمهوری اسلامی ایران	۱۴۰۳	۸۵
۴	قانون فوق‌العاده خاص کارمندان سازمان‌های پزشکی قانونی و انتقال خون ایران	۱۳۹۰	-
۵	قانون تسری فوق‌العاده خاص کارمندان سازمان‌های پزشکی قانونی و انتقال خون ایران به کارمندان سازمان دامپزشکی کشور و سازمان زندان‌ها و اقدامات تأمینی و تربیتی کشور	۱۳۹۱	-
۶	قانون برنامه پنج‌ساله پنجم توسعه جمهوری اسلامی ایران (۱۳۹۴ - ۱۳۹۰)	۱۳۸۹	۵۰

مأخذ: همان.

۳. ارزیابی طرح

۱. براساس جزء (۳) بند (ب) ماده (۱۰۶) قانون برنامه هفتم پیشرفت، دولت مجاز شده نسبت به وضع فوق‌العاده خاص مشمول کسور اقدام قانونی به عمل آورد. همچنین در بند (پ) ماده (۱) این قانون، برخلاف ماده (۵) قانون مدیریت خدمات کشوری^۱، دستگاه‌های اجرایی به‌عنوان وزارتخانه‌ها، مؤسسات دولتی زیرمجموعه قوه مجریه و شرکت‌های دولتی موضوع ماده (۴) قانون محاسبات عمومی کشور^۲ و موضوع ماده (۴) قانون مدیریت خدمات کشوری تعریف شده‌اند. براین‌اساس عمده دستگاه‌های اجرایی خارج از قوه مجریه، مشمول فوق‌العاده خاص موضوع جزء (۳) بند (ب) ماده (۱۰۶) قانون برنامه هفتم پیشرفت نمی‌شوند. این در حالی است که براساس جزء مذکور و صدر ماده (۱۰۶) قانون یادشده، اهداف و مقاصد ناظر بر وضع فوق‌العاده خاص موردنظر به شرح ذیل است.

- ارتقای بهره‌وری سرمایه انسانی
- افزایش انگیزه کارکنان دولت برای ارائه خدمات کیفی
- توسعه کیفی کارکنان
- عدالت در پرداخت‌ها
- افزایش بهره‌وری نیروی انسانی
- نگاه‌داشت نیروی انسانی
- تقویت امور حاکمیتی و نظارتی

براساس توضیحات فوق‌الذکر، به‌نظر می‌رسد اهداف و مقاصد ناظر بر وضع این فوق‌العاده خاص با دامنه شمول در نظر گرفته شده برای آن، تطابق و هماهنگی نداشته و اهداف و مقاصد مذکور درخصوص سایر دستگاه‌های اجرایی موضوع ماده (۵) قانون مدیریت خدمات کشوری نیز صادق است. بنابراین کلیات طرح حاضر درخصوص تسری فوق‌العاده خاص موضوع جزء (۳) بند (ب) ماده (۱۰۶) قانون برنامه هفتم پیشرفت به سایر دستگاه‌های اجرایی موضوع ماده (۵) قانون مدیریت خدمات کشوری مورد تایید است.

۲. در چند دهه اخیر، نظام اداری و استخدامی کشور با تجارب ارزنده و متعددی درخصوص وضع فوق‌العاده‌های خاص، ویژه و عناوین مشابه برای کارکنان دستگاه‌های اجرایی کشور مواجه بوده که استفاده از آن‌ها می‌تواند در بهبود سیاست‌گذاری‌های آتی در این حوزه نقش بسیار مهمی ایفا نماید. براین‌اساس در ماده (۶) قانون نظام هماهنگ پرداخت کارکنان دولت، مصوب ۱۳۷۰، به دولت اجازه داده شد در اجرای نظام هماهنگ پرداخت به‌منظور تطبیق وضع کارکنان دستگاهی مشمول مقررات خاص و جذب و نگهداری نیروهای مناسب برای مشاغل تخصصی و مدیریت در مواردی که در این قانون پیش‌بینی نشده است، فوق‌العاده‌های خاصی وضع نماید. واگذاری این اختیار گسترده به دولت، پس از

۱. کلیه وزارتخانه‌ها، مؤسسات دولتی، مؤسسات غیردولتی، شرکت‌های دولتی و کلیه دستگاه‌هایی که مشمول قانون بر آن‌ها مستلزم ذکر و یا تصریح نام است از قبیل شرکت ملی نفت ایران، سازمان گسترش و نوسازی صنایع ایران، بانک مرکزی، بانک‌ها و بیمه‌های دولتی، دستگاه اجرایی نامیده می‌شوند.

۲. شرکت دولتی واحد سازمانی مشخصی است که با اجازه قانون به صورت شرکت ایجاد شود و یا به حکم قانون و یا دادگاه صالح ملی شده و یا مصادره شده و به‌عنوان شرکت دولتی شناخته شده باشد و بیش از ۵۰ درصد سرمایه آن متعلق به دولت باشد. هر شرکت تجاری که از طریق سرمایه‌گذاری شرکت‌های دولتی ایجاد شود، مادام که بیش از پنجاه درصد سهام آن متعلق به شرکت‌های دولتی است، شرکت دولتی تلقی می‌شود.

گذشت چندین سال از تصویب قانون مذکور و وضع فوق‌العاده‌های خاص متعدد و با میزان‌های متفاوت، موجب شد، ظرفیتی که با هدف جذب و نگهداری نیروهای مناسب برای مشاغل تخصصی و مدیریت در دستگاه‌های اجرایی تصویب شده بود، خود به عاملی برای تبعیض، بی‌عدالتی و عدم شفافیت در پرداخت‌ها مبدل گردد. همچنین با توجه به این‌که حکم مندرج در این جزء، موجب حق و تکلیف است، بنابراین عدم تعیین حدود و ثغور و ضوابط پرداخت این فوق‌العاده‌ها در ماده (۶) قانون نظام هماهنگ پرداخت کارکنان دولت و جزء (۳) بند (ب) ماده (۱۰۶) قانون برنامه هفتم پیشرفت می‌تواند مغایر اصل هشتاد و پنجم قانون اساسی^۱ مبنی بر قانمیت سمت نمایندگی به شخص نماینده و عدم قابلیت واگذاری آن به دیگری ارزیابی شود.^۲

براین اساس در نظر گرفتن سقف مشخصی برای فوق‌العاده خاص موضوع این جزء ضروری به نظر می‌رسد. بنابراین پیشنهاد می‌شود عبارت ذیل به طرح اصلاح جزء (۳) بند (ب) ماده (۱۰۶) قانون برنامه هفتم پیشرفت الحاق شود.

عبارت «حداکثر به میزان ۲۰۰۰۰ امتیاز برای کارمندان مشمول قانون مدیریت خدمات کشوری و معادل ریالی امتیاز مذکور برای سایر مشمولان این جزء» پس از عبارت «فوق‌العاده خاص مشمول کسور» اضافه می‌شود.

۳. نظام‌های جبران خدمات کارکنان بخش عمومی متشکل از اجزا و مؤلفه‌های گوناگونی است که کارکنان مشمول این قوانین و مقررات متناسب با شرایط و ویژگی‌های مربوط به شغل، شاغل، عملکرد و... خود از آن‌ها به میزان‌های متفاوتی بهره‌مند می‌شوند. به‌عنوان مثال نظام حقوق و مزایای فصل دهم قانون مدیریت خدمات کشوری متشکل از حقوق ثابت، فوق‌العاده‌های مستمر و فوق‌العاده‌های غیرمستمر بوده که این حق‌ها و فوق‌العاده‌ها دارای ویژگی‌ها و مختصات متفاوتی از حیث میزان و دامنه شمول هستند [۳]. همچنین نظام جبران خدمت قانون نظام هماهنگ پرداخت کارکنان دولت متشکل از حقوق مبناء، فوق‌العاده شغل، فوق‌العاده خاص و... است [۴]. در این راستا هر چند در جزء (۳) بند (ب) ماده (۱۰۶) قانون برنامه هفتم پیشرفت، به شمول فوق‌العاده خاص موضوع این جزء در کسور بازنشستگی اشاره شده است، اما به سایر ویژگی‌های این فوق‌العاده اشاره‌ای نشده است. این مساله می‌تواند موجب بروز ابهاماتی در دامنه تاثیرگذاری این فوق‌العاده در سایر اقلام و مؤلفه‌های نظام پرداخت کارکنان دستگاه‌های اجرایی شود و از این رو مغایر جزء (۳) بند نهم سیاست‌های کلی نظام قانون‌گذاری مبنی بر شفافیت و عدم ابهام در قانون‌گذاری و قانون‌نویسی ارزیابی می‌شود.

۱. سمت نمایندگی قائم به شخص است و قابل واگذاری به دیگری نیست. مجلس نمی‌تواند اختیار قانون‌گذاری را به شخص یا هیأتی واگذار کند ولی در موارد ضروری می‌تواند اختیار وضع بعضی از قوانین را با رعایت اصل هفتاد و دوم به کمیسیون‌های داخلی خود تفویض کند، در این صورت این قوانین در مدتی که مجلس تعیین می‌نماید به‌صورت آزمایشی اجرا می‌شود و تصویب نهایی آن‌ها با مجلس خواهد بود. همچنین مجلس شورای اسلامی می‌تواند تصویب دائمی اساسنامه سازمان‌ها، شرکت‌ها، مؤسسات دولتی یا وابسته به دولت را با رعایت اصل هفتاد و دوم به کمیسیون‌های ذربط واگذار کند و یا اجازه تصویب آن‌ها را به دولت بدهد. در این صورت مصوبات دولت نباید با اصول و احکام مذهب رسمی کشور و یا قانون اساسی مغایرت داشته باشد. تشخیص این امر به ترتیب مذکور در اصل نود و ششم یا شورای نگهبان است. علاوه بر این، مصوبات دولت نباید مخالف قوانین و مقررات عمومی کشور باشد و به‌منظور بررسی و اعلام عدم مغایرت آن‌ها با قوانین مزبور باید ضمن ابلاغ برای اجرا به اطلاع رئیس مجلس شورای اسلامی برسد.

۲. هر چند شورای محترم نگهبان در بررسی مصوبه مجلس شورای اسلامی درخصوص لایحه برنامه هفتم توسعه، حکم مذکور را مغایر اصل هشتاد و پنجم قانون اساسی نشناخته است، اما به‌نظر می‌رسد با توجه به توضیحات یادشده، این حکم دارای ابهام و مغایر اصل مزبور است.

براین اساس پیشنهاد می‌شود عبارت ذیل به‌عنوان یک تبصره به جزء (۳) بند (ب) ماده (۱۰۶) [قانون برنامه هفتم پیشرفت الحاق گردد](#).

تبصره - فوق‌العاده خاص موضوع این جزء صرفاً در محاسبه حقوق بازنشستگی، پاداش پایان خدمت و ذخیره مرخصی استحقاقی در زمان بازنشستگی قابل محاسبه است.

گفتنی است که عدم توجه به ملاحظه فوق‌الذکر در بند (۱) [قانون اصلاح قانون بودجه سال ۱۴۰۱ کل کشور و ترمیم حقوق کارکنان و بازنشستگان کشوری و لشکری](#)^۱، موجب بروز مشکلات و بی‌عدالتی‌های گسترده‌ای شد که در نهایت در جزء (۳) بند (الف) تبصره (۱۲) [قانون بودجه سال ۱۴۰۴ کل کشور](#)^۲ مرتفع گردید.

۴. با توجه به اختیارات مهم و گسترده‌ای که در حکم جزء (۳) بند (ب) ماده (۱۰۶) [قانون برنامه هفتم پیشرفت](#) به دولت داده شده و همچنین وجود احتمال اجرای این حکم در قالب تصویب‌نامه‌های محرمانه توسط هیات وزیران، ضروری است عملکرد دولت در اجرای جزء مذکور مورد نظارت دقیق مجلس شورای اسلامی قرار گیرد. براین اساس پیشنهاد می‌شود به‌منظور ارتقای شفافیت در تخصیص این فوق‌العاده خاص، تقویت انضباط مالی و افزایش پاسخ‌گویی، عملکرد این جزء، مشتمل بر دستگاه‌های اجرایی برخوردار از این فوق‌العاده خاص و میزان فوق‌العاده مذکور هر یک از آن‌ها هر شش‌ماه یک‌بار به کمیسیون‌های اجتماعی و برنامه، بودجه و محاسبات و معاونت نظارت مجلس شورای اسلامی ارسال گردد. بنابراین پیشنهاد می‌شود عبارت ذیل در قالب یک تبصره به جزء (۳) بند (ب) ماده (۱۰۶) [قانون برنامه هفتم پیشرفت الحاق گردد](#).

تبصره - سازمان اداری و استخدامی کشور مکلف است گزارش عملکرد این جزء را مشتمل بر دستگاه‌های اجرایی برخوردار از این فوق‌العاده خاص و میزان فوق‌العاده مذکور هر یک از آن‌ها را هر شش‌ماه یک‌بار به کمیسیون‌های اجتماعی و برنامه، بودجه و محاسبات و معاونت نظارت مجلس شورای اسلامی ارسال نماید.

۱. (۲۰۰۰) امتیاز برای کارمندان مشمول قانون مدیریت خدمات کشوری مصوب ۸/۷/۱۳۸۶ و معادل ریالی امتیاز مذکور برای کارمندان مشمول قانون نظام هماهنگ پرداخت کارکنان دولت مصوب ۱۳/۶/۱۳۷۰ و سایر مشمولان جزء (۱) بند «الف» تبصره (۱۲) قانون بودجه سال ۱۴۰۱ کل کشور (به‌استثنای مشمولان قانون کار) و معادل ریالی (۲۱۰) امتیاز برای اعضای هیات علمی و قضات، با عنوان «ترمیم حقوق»، به‌صورت ثابت در احکام کارگزینی و قراردادهای آنان درج می‌شود.

این افزایش و نیز حقوق قضات و اعضای هیات علمی از سقف مقرر در تبصره (۱۲) قانون بودجه سال ۱۴۰۱ کل کشور مستثنی است. مبلغ ناشی از اعمال این افزایش مشمول کسور بازنشستگی می‌باشد. امتیاز مذکور برای افرادی که پس از تصویب این قانون در دستگاه‌های موضوع این بند بکارگیری می‌شوند، نیز اعمال می‌گردد.

اجرای این بند در خصوص نیروهای مسلح با اعمال تبصره (۲) ماده (۱۱۷) قانون مدیریت خدمات کشوری پرداخت می‌شود. شرکت‌های دولتی مندرج در پیوست شماره (۲) قانون بودجه سال ۱۴۰۱ کل کشور نیز مشمول این بند می‌باشند.

۲. امتیازات و مبالغ ریالی موضوع جزء (۱) ماده واحده قانون اصلاح قانون بودجه سال ۱۴۰۱ کل کشور و ترمیم حقوق بازنشستگان کشوری و لشکری مصوب ۱/۸/۱۴۰۱ از تاریخ لازم‌الاجراء شدن قانون مذکور صرفاً در محاسبه حقوق بازنشستگی، پاداش پایان خدمت و ذخیره مرخصی استحقاقی در زمان بازنشستگی قابل محاسبه است و مشمول تبصره ماده (۷۶) قانون مدیریت خدمات کشوری نمی‌شود.

مابه‌التفاوت ناشی از اعمال مغایر با این جزء که صرفاً در سال ۱۴۰۳ اعمال شده به‌عنوان تفاوت تطبیق در احکام کارگزینی درج و تا پایان قانون برنامه هفتم پیشرفت از محل افزایش‌های قانونی بعدی مستهلک می‌شود.

۵. براساس ماده (۵) قانون مدیریت خدمات کشوری انواع دستگاه‌های اجرایی کشور در چهار دسته با عناوین وزارتخانه^۱، موسسه دولتی^۲، موسسه یا نهاد عمومی غیردولتی و شرکت دولتی^۳ تقسیم‌بندی می‌شوند. در این راستا موسسات و نهادهای عمومی غیردولتی به موجب ماده (۳) قانون مذکور^۴ به‌عنوان واحدهای سازمانی مشخص که دارای استقلال حقوقی بوده و با تصویب مجلس شورای اسلامی ایجاد شده یا می‌شوند و بیش از پنجاه درصد (۵۰٪) بودجه سالانه آن از محل منابع غیردولتی تأمین شده و عهده‌دار وظایف و خدمات عمومی هستند، تعریف شده است. بر این اساس به موجب قانون فهرست نهادها و مؤسسات عمومی غیردولتی، قانون الحاق بندهای «۱۱» و «۱۲» به قانون فهرست نهادها و مؤسسات عمومی غیردولتی، قانون الحاق دو بند به قانون فهرست نهادها و مؤسسات عمومی غیردولتی مصوب ۱۳۷۳، قانون الحاق جهاد دانشگاهی به فهرست قانون فهرست نهادها و مؤسسات عمومی غیردولتی، قانون تأسیس دهیاری‌های خودکفا در روستاهای کشور، قانون الحاق بنیاد امور بیماری‌های خاص به فهرست قانون فهرست نهادها و مؤسسات عمومی غیردولتی مصوب ۱۳۷۳، قانون هیئت‌امنائی صرفه‌جویی ارزی در معالجه بیماران، قانون تشکیل بنیاد فرهنگی و هنری رودکی، قانون الحاق سازمان دانش‌آموزی جمهوری اسلامی ایران به فهرست قانون فهرست نهادها و مؤسسات عمومی غیردولتی مصوب ۱۳۷۳، ماده (۵) قانون بازار اوراق بهادار جمهوری اسلامی ایران، قانون الحاق صندوق بیمه اجتماعی روستائیان و عشایر به فهرست نهادها و مؤسسات عمومی غیردولتی، ماده (۱) اساسنامه کمیته ملی پارالمپیک، قانون تأسیس و نحوه اداره کتابخانه‌های عمومی کشور، فهرست نهادهای و مؤسسات عمومی غیردولتی به شرح ذیل است [۵].

- ۱- شهرداری‌ها و شرکت‌های تابعه آنان مادامی که بیش از ۵۰ درصد سهام و سرمایه آنان متعلق به شهرداری‌ها باشد.
- ۲- بنیاد مستضعفان و جانبازان انقلاب اسلامی.
- ۳- هلال احمر.
- ۴- کمیته امداد امام.
- ۵- بنیاد شهید انقلاب اسلامی.
- ۶- بنیاد مسکن انقلاب اسلامی.

---

۱. تعریف وزارتخانه براساس ماده (۱) قانون مدیریت خدمات کشوری به شرح ذیل است. واحد سازمانی مشخصی است که تحقق یک یا چند هدف از اهداف دولت را برعهده دارد و به موجب قانون ایجاد شده یا می‌شود و توسط وزیر اداره می‌گردد.

۲. تعریف موسسه دولتی براساس ماده (۲) قانون مدیریت خدمات کشوری به شرح ذیل است. واحد سازمانی مشخصی است که به موجب قانون ایجاد شده یا می‌شود و با داشتن استقلال حقوقی، بخشی از وظایف و اموری را که بر عهده یکی از قوای سه‌گانه و سایر مراجع قانونی می‌باشد انجام می‌دهد.

۳. تعریف شرکت دولتی براساس ماده (۴) قانون مدیریت خدمات کشوری و تبصره‌های آن به شرح ذیل است. بنگاه اقتصادی است که به موجب قانون برای انجام قسمتی از تصدی‌های دولت به‌موجب سیاست‌های کلی اصل چهارم (۴۴) قانون اساسی، ابلاغی از سوی مقام معظم رهبری جزو وظایف دولت محسوب می‌گردد، ایجاد و بیش از پنجاه درصد (۵۰٪) سرمایه و سهام آن متعلق به دولت می‌باشد. هر شرکت تجاری که از طریق سرمایه‌گذاری وزارتخانه‌ها، مؤسسات دولتی و شرکت‌های دولتی منفرداً یا مشترکاً ایجاد شده مادام که بیش از پنجاه درصد (۵۰٪) سهام آن‌ها منفرداً یا مشترکاً متعلق به واحدهای سازمانی فوق‌الذکر باشد شرکت دولتی است.

تبصره ۱- تشکیل شرکت‌های دولتی تحت هر یک از عناوین فوق‌الذکر صرفاً با تصویب مجلس شورای اسلامی مجاز است، همچنین تبدیل شرکت‌هایی که سهام شرکت‌های دولتی در آن‌ها کمتر از پنجاه درصد (۵۰٪) است با افزایش سرمایه به شرکت دولتی ممنوع است.

تبصره ۲- شرکت‌هایی که به حکم قانون یا دادگاه صالح، ملی و یا مصادره شده و شرکت دولتی شناخته شده یا می‌شوند، شرکت دولتی تلقی می‌گردند.

تبصره ۳- احکام «شرکت‌های دولتی» که در این قانون ذکر شده بر کلیه شرکت‌هایی که شمول قوانین و مقررات عمومی بر آن‌ها مستلزم ذکر یا تصریح نام است نیز اعمال خواهد شد.

۴. واحد سازمانی مشخصی است که دارای استقلال حقوقی است و با تصویب مجلس شورای اسلامی ایجاد شده یا می‌شود و بیش از پنجاه درصد (۵۰٪) بودجه سالانه آن از محل منابع غیردولتی تأمین گردد و عهده‌دار وظایف و خدماتی است که جنبه عمومی دارد.

- ۷- کمیته ملی المپیک ایران.
  - ۸- بنیاد ۱۵ خرداد.
  - ۹- سازمان تبلیغات اسلامی.
  - ۱۰- سازمان تأمین اجتماعی.
  - ۱۱- فدراسیون‌های ورزشی آماتوری جمهوری اسلامی ایران.
  - ۱۲- مؤسسه‌های جهاد نصر، جهاد استقلال و جهاد توسعه زیر نظر جهاد سازندگی.
  - ۱۳- شورای هماهنگی تبلیغات اسلامی.
  - ۱۴- کتابخانه حضرت آیت‌الله مرعشی نجفی (قم).
  - ۱۵- جهاد دانشگاهی.
  - ۱۶- دهیاری‌ها.
  - ۱۷- بنیاد امور بیماری‌های خاص.
  - ۱۸- هیئت‌امنای صرفه‌جویی ارزی در معالجه بیماران.
  - ۱۹- بنیاد فرهنگی و هنری رودکی.
  - ۲۰- سازمان دانش‌آموزی جمهوری اسلامی ایران.
  - ۲۱- سازمان بورس و اوراق بهادار.
  - ۲۲- صندوق بیمه اجتماعی روستائیان و عشایر.
  - ۲۳- کمیته ملی پارالمپیک.
  - ۲۴- نهاد کتابخانه‌های عمومی کشور.
- براساس توضیحات مذکور شهرداری‌ها یکی از دستگاه‌های اجرایی موضوع ماده (۵) [قانون مدیریت خدمات کشوری](#) محسوب می‌شوند. بنابراین در ماده واحده طرح اصلاح جزء (۳) بند (ب) ماده (۱۰۶) [قانون برنامه پنج‌ساله هفتم پیشرفت جمهوری اسلامی ایران](#) ذکر عبارت «شهرداری‌ها» پس از عبارت «موضوع ماده (۵) [قانون مدیریت خدمات کشوری](#)» زائد بوده و مغایر جزء (۴) بند نهم سیاست‌های کلی نظام قانون‌گذاری مبنی بر استحکام در ادبیات و اصطلاحات حقوقی در قانون‌گذاری و قانون‌نویسی ارزیابی می‌شود. براین اساس پیشنهاد می‌شود عبارت «شهرداری‌ها» از ماده واحده طرح موردنظر حذف گردد.

۴. جمع‌بندی

عدالت‌محوری در نظام جبران خدمات کارکنان بخش عمومی یکی از ارکان مهم و ملزومات اساسی تحقق نظام اداری صحیح و رفع تبعیضات ناروا محسوب شده و نقش مهمی در کارآمدی و ارتقاء بهره‌وری بخش عمومی و رشد و توسعه

کشور برعهده دارد.^۱ این در حالی است که توزیع نامتوازن مزایا و فوق‌العاده‌های خاص و ویژه و نظایر آن در دستگاه‌های اجرایی گوناگون موجب شده عدالت‌محوری در نظام جبران خدمت کارکنان بخش عمومی کاهش یافته و نارضایتی کارکنان از نظام پرداخت دستگاه‌های اجرایی تشدید گردد. در این راستا مجلس شورای اسلامی در جزء (۳) بند (ب) ماده (۱۰۶) [قانون برنامه هفتم پیشرفت](#)، دولت را مجاز نموده نسبت به وضع فوق‌العاده خاص مشمول کسور اقدام قانونی به عمل آورد. با این وجود با عنایت به اینکه در بند (پ) ماده (۱) قانون مذکور، برخلاف ماده (۵) [قانون مدیریت خدمات کشوری](#)، دستگاه‌های اجرایی به‌عنوان وزارتخانه‌ها، مؤسسات دولتی زیرمجموعه قوه مجریه و شرکت‌های دولتی تعریف شده‌اند، عمده دستگاه‌های اجرایی خارج از قوه مجریه، مشمول فوق‌العاده خاص موضوع این جزء نمی‌شوند. در این راستا طرح اصلاح جزء (۳) بند (ب) ماده (۱۰۶) [قانون برنامه پنج‌ساله هفتم پیشرفت جمهوری اسلامی ایران](#)، درصدد تسری حکم این جزء به نهادهای عمومی غیردولتی از جمله شهرداری‌ها است.

براساس صدر ماده (۱۰۶) [قانون برنامه هفتم پیشرفت](#) و جزء (۳) بند (ب) این ماده، اهداف و مقاصد ناظر بر وضع فوق‌العاده خاص موردنظر، عدالت در پرداخت‌ها، نگاه‌داشت و ارتقای بهره‌وری، انگیزه و کیفیت سرمایه انسانی و تقویت امور حاکمیتی و نظارتی درنظر گرفته شده است. براین اساس، به‌نظر می‌رسد اهداف و مقاصد ناظر بر وضع این فوق‌العاده خاص با دامنه شمول درنظر گرفته شده برای آن، تطابق و هماهنگی نداشته و اهداف و مقاصد مذکور درخصوص سایر دستگاه‌های اجرایی موضوع ماده (۵) [قانون مدیریت خدمات کشوری](#) نیز صادق است. بنابراین از منظر اهداف قانون‌گذار از وضع این فوق‌العاده خاص تفاوتی بین دستگاه‌های اجرایی مشمول و غیرمشمول وجود نداشته و کلیات طرح حاضر درخصوص تسری فوق‌العاده خاص موضوع این جزء به سایر دستگاه‌های اجرایی موضوع ماده (۵) [قانون مدیریت خدمات کشوری](#) مشروط به اعمال اصلاحات پیشنهادی مورد تایید است.

تجارب گذشته در واگذاری اختیارات گسترده به دولت‌ها درخصوص وضع فوق‌العاده خاص نشان می‌دهد اختیارات مذکور بدون تعیین سقف و ضوابط دقیق می‌تواند به عاملی برای تبعیض، بی‌عدالتی و عدم شفافیت در پرداخت‌ها مبدل گردد. همچنین عدم تعیین حدود و ثغور و ضوابط پرداخت این فوق‌العاده خاص می‌تواند مغایر اصل هشتاد و پنجم [قانون اساسی](#) مبنی بر قائلیت سمت نمایندگی به شخص نماینده و عدم قابلیت واگذاری آن به دیگری ارزیابی شود. براین اساس با توجه به ضرورت درنظر گرفتن سقف مشخصی برای فوق‌العاده خاص موضوع این جزء، پیشنهاد می‌شود عبارت ذیل به طرح حاضر الحاق شود.

عبارت «حداکثر به میزان ۲۰۰۰۰ امتیاز برای کارمندان مشمول [قانون مدیریت خدمات کشوری](#) و معادل ریالی امتیاز مذکور برای سایر مشمولان این جزء» پس از عبارت «فوق‌العاده خاص مشمول کسور» اضافه می‌شود.

عدم تعیین دامنه تاثیرگذاری این فوق‌العاده خاص در سایر مولفه‌ها و اقلام نظام پرداخت دستگاه‌های اجرایی موجب بروز ابهام و شکل‌گیری تفاسیر گوناگون در این خصوص می‌شود و از این رو مغایر جزء (۳) بند نهم سیاست‌های کلی

۱. مرکز پژوهش‌های مجلس. (۱۴۰۱). اظهارنظر کارشناسی درباره: «طرح اصلاح ماده (۱۱۷) قانون مدیریت خدمات کشوری». شماره مسلسل: ۱۸۶۸۵.

نظام قانون‌گذاری مبنی بر شفافیت و عدم ابهام در قانون‌گذاری و قانون‌نویسی است. براین اساس پیشنهاد می‌شود عبارت ذیل به‌عنوان یک تبصره به جزء (۳) بند (ب) ماده (۱۰۶) [قانون برنامه هفتم پیشرفت الحاق](#) گردد.

تبصره - فوق‌العاده خاص موضوع این جزء صرفاً در محاسبه حقوق بازنشستگی، پاداش پایان خدمت و ذخیره مرخصی استحقاقی در زمان بازنشستگی قابل محاسبه است.

با توجه به اختیارات مهم و گسترده‌ای که در حکم جزء (۳) بند (ب) ماده (۱۰۶) [قانون برنامه هفتم پیشرفت](#) به دولت داده شده و همچنین وجود احتمال اجرای این حکم در قالب تصویب‌نامه‌های محرمانه توسط هیات وزیران، ضروری است عملکرد دولت در اجرای جزء مذکور مورد نظارت دقیق مجلس شورای اسلامی قرار گیرد. براین اساس پیشنهاد می‌شود عبارت ذیل در قالب یک تبصره به جزء مذکور الحاق گردد.

تبصره - سازمان اداری و استخدامی کشور مکلف است گزارش عملکرد این جزء را مشتمل بر دستگاه‌های اجرایی برخوردار از این فوق‌العاده خاص و میزان فوق‌العاده مذکور هر یک از آن‌ها را هر شش‌ماه یک‌بار به کمیسیون‌های اجتماعی و برنامه، بودجه و محاسبات و معاونت نظارت مجلس شورای اسلامی ارسال نماید.

شهرداری‌ها یکی از دستگاه‌های اجرایی موضوع ماده (۵) [قانون مدیریت خدمات کشوری](#) محسوب می‌شوند. بنابراین در ماده واحده طرح حاضر ذکر عبارت «(شهرداری‌ها)» پس از عبارت «موضوع ماده (۵) [قانون مدیریت خدمات کشوری](#)» زائد بوده و مغایر جزء (۴) بند نهم سیاست‌های کلی نظام قانون‌گذاری مبنی بر استحکام در ادبیات و اصطلاحات حقوقی در قانون‌گذاری و قانون‌نویسی ارزیابی می‌شود. براین اساس پیشنهاد می‌شود عبارت «(شهرداری‌ها)» از ماده واحده این طرح حذف گردد.

منابع و مأخذ

- [۱] مرکز پژوهش‌های مجلس. (۱۴۰۳). بررسی لایحه بودجه سال ۱۴۰۴ کل کشور (۱۲): موضوع تبصره (۱۲) حقوق و دستمزد. شماره مسلسل: ۲۰۱۹۹. (تهیه و تدوین: سیدمجتبی شهرآئینی).
- [۲] مرکز پژوهش‌های مجلس. (۱۴۰۰). اظهارنظر کارشناسی درباره: «طرح تسری قانون مدیریت خدمات کشوری به شهرداری‌ها». شماره مسلسل: ۱۷۵۸۰. (تهیه و تدوین: سیدمجتبی شهرآئینی).
- [۳] مرکز پژوهش‌های مجلس. (۱۴۰۱). اظهارنظر کارشناسی درباره: لایحه متناسب‌سازی حقوق کارکنان دولت و بازنشستگان کشوری و لشکری. ۱. کلیات و محورهای تصمیم‌گیری. شماره مسلسل: ۱۸۴۷۴. (تهیه و تدوین: سیدمجتبی شهرآئینی).
- [۴] مرکز پژوهش‌های مجلس. (۱۴۰۲). تحلیل و بررسی دامنه تأثیر مؤلفه «ترمیم حقوق» در سایر اقلام حقوق و فوق‌العاده‌های نظام پرداخت دستگاه‌های اجرایی (موضوع بند «۱» قانون اصلاح قانون بودجه سال ۱۴۰۱ کل کشور و ترمیم حقوق کارکنان و بازنشستگان کشوری و لشکری). شماره مسلسل: ۱۹۶۰۲. (تهیه و تدوین: سیدمجتبی شهرآئینی).

- [۵] مرکز پژوهش‌های مجلس. (۱۴۰۲). بررسی مصوبات کمیسیون تلفیق لایحه برنامه هفتم توسعه ارزیابی تغییرات نظامات اداری و استخدامی دستگاه‌های اجرایی. شماره مسلسل: ۱۹۳۷۰. (تهیه و تدوین: سیدمجتبی شهرآئینی).
- [۶] قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران، مصوب ۱۳۶۸.
- [۷] سیاست‌های کلی نظام اداری، ابلاغی ۱۳۸۹.
- [۸] سیاست‌های کلی نظام قانون‌گذاری، ابلاغی ۱۳۹۸.
- [۹] قانون برنامه پنج‌ساله هفتم پیشرفت جمهوری اسلامی ایران، مصوب ۱۴۰۳.
- [۱۰] قانون مدیریت خدمات کشوری، مصوب ۱۳۸۶.
- [۱۱] قانون نظام هماهنگ پرداخت کارکنان دولت، مصوب ۱۳۷۰.
- [۱۲] قانون محاسبات عمومی کشور، مصوب ۱۳۶۶.
- [۱۳] قانون اصلاح قانون بودجه سال ۱۴۰۱ کل کشور و ترمیم حقوق کارکنان و بازنشستگان کشوری و لشکری، مصوب ۱۴۰۱.
- [۱۴] قانون بودجه سال ۱۴۰۴ کل کشور، مصوب ۱۴۰۳.
- [۱۵] قانون فهرست نهادها و مؤسسات عمومی غیردولتی، مصوب ۱۳۷۳.
- [۱۶] قانون الحاق بندهای «۱۱» و «۱۲» به قانون فهرست نهادها و مؤسسات عمومی غیردولتی، مصوب ۱۳۷۶.
- [۱۷] قانون الحاق دو بند به قانون فهرست نهادها و مؤسسات عمومی غیردولتی مصوب ۱۳۷۳، مصوب ۱۳۷۶.
- [۱۸] قانون الحاق جهاد دانشگاهی به فهرست قانون فهرست نهادها و مؤسسات عمومی غیردولتی، مصوب ۱۳۷۶.
- [۱۹] قانون تأسیس دهیاری‌های خودکفا در روستاهای کشور، مصوب ۱۳۷۷.
- [۲۰] قانون الحاق بنیاد امور بیماری‌های خاص به فهرست قانون فهرست نهادها و مؤسسات عمومی غیردولتی مصوب ۱۳۷۳، مصوب ۱۳۷۷.
- [۲۱] قانون هیئت‌انای صرفه‌جویی ارزی در معالجه بیماران، مصوب ۱۳۷۸.
- [۲۲] قانون تشکیل بنیاد فرهنگی و هنری رودکی، مصوب ۱۳۷۹.
- [۲۳] قانون الحاق سازمان دانش‌آموزی جمهوری اسلامی ایران به فهرست قانون فهرست نهادها و مؤسسات عمومی غیردولتی مصوب ۱۳۷۳، مصوب ۱۳۸۱.
- [۲۴] قانون بازار اوراق بهادار جمهوری اسلامی ایران، مصوب ۱۳۸۴.
- [۲۵] قانون الحاق صندوق بیمه اجتماعی روستائیان و عشایر به فهرست نهادها و مؤسسات عمومی غیردولتی، مصوب ۱۳۸۷.
- [۲۶] اساسنامه کمیته ملی پارالمپیک، قانون تأسیس و نحوه اداره کتابخانه‌های عمومی کشور، مصوب ۱۳۸۲.

گزیده سیاستی

گزارش حاضر به ارزیابی طرح اصلاح جزء (۳) بند (ب) ماده (۱۰۶) قانون برنامه هفتم پیشرفت در خصوص تسری فوق العاده خاص موضوع این جزء، به دستگاه‌های اجرایی ماده (۵) قانون مدیریت خدمات کشوری پرداخته و پیشنهادهایی به منظور اصلاح جزء مذکور ارائه می‌کند.

مرکز پژوهش‌های مجلس شورای اسلامی

تهران، خیابان پاسداران، روپروی پارک نیاوران (ضلع جنوبی، پلاک ۸۰۲)

تلفن: ۷۵۱۸۳۰۰۰ | صندوق پستی: ۱۵۸۷۵-۵۸۵۵ | پست الکترونیک: mrc@majles.ir

وبسایت: rc.majles.ir